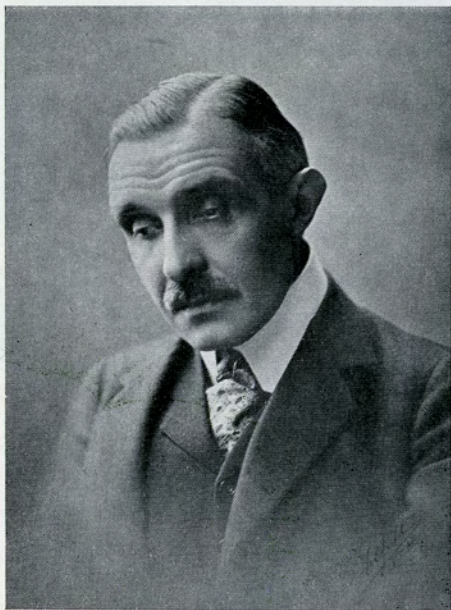

A/s PALLADIUM
præsenterer

Ellen
GOTTSCHALCH * Rasmus
CHRISTIANSEN

Sommerglæder

HERMAN BANG
f. 20.4.1857 - d. 29.1.1912.

Som Motto for sin berømte Novelle »Sommerglæder« skrev Herman Bang: »La vie est bien triste ~ enfin rions« ... Livet er trist nok, lad os derfor le!

Med udødeligt Mesterskab har Herman Bang fortalt om Livets hverdagsagtige Tilskikkelser paa en Maade, saa man hvert Øjeblik bryder ud i befriende Latter.

A/S PALLADIUM præsenterer

Sommerglæder

Efter

HERMAN BANG'S NOVELLE

Instruktion:

SVEND METHLING

Drejebog:

GUNNAR HANSEN

Fotografi:

EINAR OLSEN

Tone:

ERIK RASMUSSEN

Kopi:

JOHAN ANKERSTJERNE

Dekorationer:

MADSEN VISNEK

Musik:

EMIL REESEN

Eneret: A/s Film-Centralen-Palladium

PERSONERNE:

Hotelejer Brasen... Rasmus Christiansen
 Fru Brasen ... Ellen Gottschalch
 Signe, deres Datter ... Ingrid Matthiessen
 Bedstemoderen ... Mathilde Nielsen
 Tjener Christian ... Sigurd Wantzin
 Bydrengen Jens ... Elith Foss
 Slagter Andersen... Sigurd Langberg
 Vicekonsul Terkildsen ... Richard Christensen
 Fru Terkildsen ... Agnes Rehni
 Herr Oscar ... Knud Hallest
 Herr Arthur ... Karl Gurstov
 Borgmesteren ... Albrecht Schmidt
 Borgmesterinden... Agnes Thorberg-Wieth
 Ingeborg, deres Datter ... Inger Stender
 Fru Apoteker Hauch... Marie Niedermann
 Manufakturhandler Rist... H. Kjærulff-Schmidt
 Fru Rist ... Gudrun Stephensen
 Pottemager Lassen ... Kaj Holm
 Fru Lassen ... Valborg Voss-Christensen
 Generalkonsul Fryant ... Albert Luther
 Fru Fryant ... Augusta Blad
 Johnny, deres Datter... Inga Schultz
 Operasanger Graa. ... Aage Schmidt
 Fru Graa... Karen Poulsen

Skoleinspektør Rasmussen. Johannes Meyer
 Fru Rasmussen ... Karen Berg

Lindegaard ... Christian Arhoff
 Fru Lindegaard ... Ellen Jansø

Ingeniør Knud Ender ... Henrik Bentzon
 Ingeniør Eigil Verner ... Martin Hansen

Admiralinden ... Gudrun Lohse
 Else, hendes Datter ... Karen Lykkehus

Tømmerhandler Berg ... Aage Redal
 Fru Berg... Philippa Frederiksen

Østjysk Frue... Petrine Sonne
 Lucie ... Clara Østø

Fire Kommunalærerinder... { Ellen Margrethe Stein
 Gorma Haraldsted
 Gudrun Lendrop
 Minna Jørgensen

To Cyklister... { Torkil Lauritzen
 Alex Suhr

To Kreaturhandlere ... { Poul Vendelbo
 Harald Holst

Doktoren ... Viggo Wiehe

En Politibetjent... Henry Nielsen

En Handelsrejsende ... Carl Johan Hvid

Madam Poulsen... Ingeborg Pehrson

Handlingen foregaar omkring Aarhundredskiftet.

Efter Livets mange Omskiftelser er Ægteparret Brasen havnet i en lille nørrejysk Provinsby, hvor de har aabnet et Sommerpensionat, og med Hjælp af snart sagt hele Byen skaffer de Sengeplads til 28 Personer. Annonce er indrykket i et Hovedstadsblad. Nu er alt parat – kun Gæsterne mangler.

Næsten hele Byen er interesseret i det Brasenske Foretagende: Konsul Terkildsen, der ejer den Gaard, Brasens har lejet, skal have Husleje af Brasen, Manufakturhandler Rist har leveret det meste af Sengetøjet paa Kredit, Slagter Andersen har allerede længe haft Penge tilgode... alle Byens Handlende, ja, hele Byen venter spændt paa Turiststrømmen, og hver Gang, Dagvognen ruller gennem Gaderne, kommer alle de mange nysgerrige Ansigter til Syne i

Gadespejlene... og hver Gang er det en Skuffelse. »Hvad sagde jeg!«, er de flestes skadefro Bemærkning.

Men en Dag kommer der uventet mange Passagerer med Aalborgbaaden, og nogle Timer senere ruller en fuldt besat Vogn ind i den lille Provinsby... og nu lyder det gennem Gaderne: De *er* kommet!

Da Hr. og Fru Brasen hører Gæsterne komme, er det som om et Bjerg lægger sig tyngende paa dem, de aner ikke deres levende Raad, hvordan de skal klare det med alle de Mennesker paa een Gang. »Vi har bestilt for en Maaned siden!«, siger fire Lærerinder forarget, og stakkels Fru Brasen søger at ordne alt paa bedste Maade.

Skoleinspektør Rasmussen med Hustru og to smaa Sønner finder det uforskammet med den Uorden, men den

gamle Admiralinde med sin halte Datter, Else, synes, der er dejligt og tager Situationen med største Venlighed. Snart kimer Klokkerne fra alle Værelserne, een vil have frisk Vand, en anden vil have sin Kuffert, en tredie mangler Haandklæder o.s.v., og midt i det hele raaber Brasen: »Nu kommer de i Wienervogn!« Det er Generalkonsul Fryant med Frue og Datteren Johnny, som paa deres Vej til Skagen vil gøre Ophold hos Brasens. Fru Brasen viser Selskabet sine og sin Mands Værelser, som de med Glæde tager imod. Johnny Fryant vil imidlertid bo hos sin Veninde Ingeborg, Borgmesterens Datter, som hun lige fik hilst paa, da Fryants kørte gennem Byen. Hun og Ingeborg har for Aar tilbage været i Pension sammen i Schweiz.

I Borgmesterens Hjem hersker der intet harmonisk Fa-

milieliv. Ingeborg lever under Trykket af Forældrenes Uoverensstemmelse, og hun drømmer om de Aar, hun levede i Schweiz, hvor hun traf den unge Ingeniør Knud Ender, der nu uventet er kommet til den lille By som en af Brasens Gæster. Da Ingeborg om Formiddagen gik hjem efter at have været i Vandet, hilste hun i Forbifarten paa Knud Ender og hans Ven, Ingeniør Eigil Verner, og det gav et Stik i hendes Hjerter ved Mindet om deres første Møde.

Imidlertid taarner Vanskelighederne sig op for de kære Brasens; intet er forberedt til en saa stor Invasion, og med Nød og Næppe faar Fru Brasen ved Hjælp af Datteren Signe og den gamle Bedstemoder stabled en Middag paa Benene. Gæsterne er allerede i Spisestuen, hvor de stamper utaalmodigt i Gulvet.

Da Suppen er serveret, kommer to Cyklister kørende. Brasen viser dem ind til de andre Gæster, og de anbringer sig paa hver sin Side af den unge, varmbloedige Frk. Lucie, der begejstret smyer sig ind til Cyklisternes sportsklædte Skikkelser.

Endnu et Par ankommer under Middagen: Det er Operasanger Graa og Frue, som modtages med Begejstring af hele Selskabet.

Ingeborg og Johnny gaar sammen paa Indkøb i den lille By, og Johnny indbyder Veninden til en Middag, som skal serveres Kl. 7 i Generalkonsulens Værelser. Endvidere indbyder Johnny ogsaa Knud Ender og hans Ven, da hun forstaar, at Ingeborg og Ender elsker hinanden.

De mange tilrejsende Gæster har skabt Røre i den lille

By, og som aldrig før vaagner den op til Liv og Glæde. Alle samles hos Brasens, og efterhaanden er Skænkestuen og samtlige Lokaler fyldt af glade Mennesker. Operasanger Graa bedaarer alle ved at synge »Donna e mobile« og Festen kulminerer i et stort Bal.

Efter en festlig Middag i Generalkonsulens Værelse gaar Fryants og deres Gæster en Tur i Skoven til stor Ærgrelse for Brasens andre Gæster, der alle meget gerne vilde træffe den store Mand og hans Familie.

Da Fryants kommer tilbage, gaar de ind i Balsalen, hvor de til deres Glæde træffer den gamle Admiralinde, som er en gammel Veninde af Fru Fryant. Admiralindens Datter Else, der jo ikke kan danse, spiller en forrygende Polka paa Klaveret, og Johnny og Verner danser muntert ud sam-

men. Knud Ender inklinerer for Ingeborg, men hun vil ikke danse... hun er alt for lykkelig ved at have truffet den, hun elsker... den Lykke vil hun ikke røbe for alle disse uvedkommende Mennesker.

Fortumlet og dødtræt kommer Fru Brasen op i Salen, og den gamle Admiralinde opfordrer hende til at slutte sig til deres Selskab, og rørt over at møde saa megen Venlighed, fortæller Fru Brasen uopfordret hele sit Livs Historie.

Da det er blevet sent paa Aftenen, trækker Fryants sig tilbage, og det bliver Tegnet til almindeligt Opbrud. Gæsterne søger til deres Værelser, men Knud Ender og Ingeborg gaar lykkelige ud i den lyse Sommernat.

Hos Brasens bliver der gjort i Stand til Natten efter den

begivenhedsrige, lykkelige og dog saa sindsoprivende Dag. Den Brasenske Familie gaar til Hvile paa Loftet, hvor der er redt op til dem alle, men Fru Brasen gaar en sidste Rundgang gennem hele Huset. Hun lister stille ind i Skænkestuen, hvor de to Cyklister sover paa Billard'et, og videre ud i Køkkenet, hvor hun til sin Forbavselse finder sin gamle Moder, der troligt sidder og pudser Sølvtøj.

– Nu maa du gaa i Seng, Mor!

– Ja - hvordan gik det?

– Jeg tror nok, det gaar, Mor!

– Det er godt, min Pige! siger Bedstemoderen, mens hendes gamle Hænder stryger kærtegnende hen over Datterens.

~~F.C.P.~~